

Grey Scale #13

DANES
-PICTA
.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Uzbr. 1
1928

DODATEK I

DO INSTRUKCJI O BRONI PIECHOTY

PRZYSTRZELIWANIE BRONI
RĘCZNEJ I MASZYNOWEJ

WARSZAWA 1929

41/Z.

6041/5
MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Uzbr. 1

1928

DODATEK I
**DO INSTRUKCJI
O BRONI PIECHOTY**

PRZYSTRZELIWANIE BRONI
RĘCZNEJ I MASZYNOWEJ

WARSZAWA 1929

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

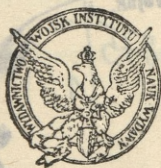
Uzbr. 1

1928

DODATEK I

DO INSTRUKCJI O BRONI PIECHOTY

PRZYSTRZELIWANIE BRONI
RĘCZNEJ I MASZYNOWEJ

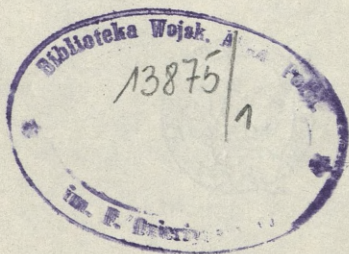

WARSZAWA 1929

355.6R

6041/I

Zakłady Graficzne A. Szlachowicz i S-ka
Warszawa, Nowolipie 11. Telefon 321-71.

SPIS RZECZY

Zatwierdzone do użytku służbowego przez Ministerstwo
Spraw Wojskowych, Biuro Ogólno Organizacyjne L.7738/Wyszk.
z dnia 5/X 1928.

PRYZYSTRZELIWANIE KARABINÓW (KARABINKÓW) I AMUNICJI

1. Wskazówki ogólne

1. Terminy przystrzeliwania.
2. Wybór dni do przystrzeliwania.
3. Uwzględnienia wpływu chwili.

2. Przygotowanie broni i amunicji

4. Czyszczenie broni.
5. Badanie broni.
6. Wybór amunicji.

3. Obsługa

7. Wybór strzelców.
8. Nadzór przystrzeliwania.
9. Obecność rzeszników.

4.	Przeprowadzenie przystrzeliwania	10
5.	Postawa i oparcie progi	11
6.	Podanie naciągającego o strzelbę	12
7.	Ustawienie stopy	13
8.	Zachowanie się strzelca	14
9.	Zmęczenie strzelca	15
10.	Obiekty przystrzeliwania i punkt celowania	16
11.	Łoż strzałów	17
12.	Sposób badania toru strzału	18
13.	Postępowanie w wypadkach wątpliwych	19
14.	Zmiany w przystrzeliwaniu	20
15.	Przystrzeliwanie	21
16.	Dyskwalifikacja strzelca	22

SPIS RZECZY.

ROZDZIAŁ A.

PRYZSTRZELIWANIE KARABINÓW (KARABINKÓW) I AMUNICJI.

1. Wskazówki ogólne

1.	Terminy przystrzeliwania	1
2.	Wybór dni do przystrzeliwania	2
3.	Uwzględnienia wpływu chwili	2

2. Przygotowanie broni i amunicji.

4.	Czyszczenie broni	2
5.	Badanie broni	2
6.	Wybór amunicji	2

3. Obsługa.

7.	Wybór strzelców	3
8.	Nadzór przystrzeliwania	3
9.	Obecność rusznikarza	3

4. Przeprowadzenie przystrzeliwania.

10.	Postawa i oparcie broni	3
11.	Rodzaj stołu	3
12.	Ustawienie stołu	4
13.	Zachowanie się strzelca	4
14.	Zmęczenie strzelca.	4
15.	Odległość przystrzeliwania i punkt celowania	4
16.	Ilość strzałów	5
17.	Sposób badania rozrzutu	5
18.	Postępowanie w wypadkach wątpliwych	6
19.	Zmiany w przyrządach celowniczych	6
20.	Przystrzeliwanie powtórne	7
21.	Dyskwalifikacja broni	7

5. Karabiny wzorcowe.

22.	Zaopatrzenie w karabiny wzorcowe	7
23.	Ewidencja strzelań z karabinów wzorcowych	7

6. Ewidencja przystrzeliwania.

24.	Protokoły przystrzeliwania.	7
25.	Prowadzenie protokółów	8
26.	Przechowywanie protokółów.	8

7. Warunki szczegółowe.

27.	Karabin „Mauser“ wz. 98	9
28.	Karabinek „Mauser“ wz. 98	9
29.	Karabin „Mauser“ wz. 98 (wyrób niemiecki)	9
30.	Karabinek „Mauser“ wz. 98. (wyrób niemiecki)	9
31.	Karabin „Berthier“ wz. 16. wz. 15. i karabin „Lebel“ wz. 86/93.	10
32.	Karabinek „Berthier“ wz. 16. i wz. 92 i karabinek „Lebel“.	10
33.	Karabin „Mannlicher“ wz. 95	10
34.	Karabinek „Mannlicher“ wz. 95	10
35.	Karabinek „Mossin“ wz. 91 (98) 25.—	10

8. Przystrzeliwanie amunicji.

36. Ogólnie o przystrzeliwaniu amunicji 11

9. Opis stołu do przystrzeliwania.

37. Dane liczbowe 12

ROZDZIAŁ B.

PRYZSTRZELIWANIE LEKKICH I RĘCZNYCH KARABINÓW MASZYNOWYCH

1. Wskazówki ogólne.

38. Ogólne warunki przystrzeliwania 13

2. Przygotowanie broni i amunicji.

39. Czyszczenie broni 13
40. Badanie broni 14
41. Wybór amunicji 14

3. Obsługa.

42. Wybór strzelców 14
43. Nadzór przystrzeliwania i obecność rusznikarza 14

4. Przeprowadzenie przystrzeliwania.

44. Postawa 14
45. Zachowanie się strzelca 14
46. Zmęczenie strzelca 15
47. Odległość przystrzeliwania i punkt celowania 15

48.	Długość seryj, ilość strzałów	15
49.	Sposób badania rozrzutu	15
50.	Postępowanie w wypadkach wątpliwych i w wypadku wyników ujemnych	15
51.	Zacięcia i niewypały	16
52.	Zmiany w przyrządach celowniczych	16
53.	Powtórne przystrzeliwanie i dyskwalifikacja luf (broni)	16
54.	Muszki nieprzesuwalne	16

5. Lekkie (ręczne) karabiny maszynowe wzorcowe.

55.	Lekkie (ręczne) karabiny maszynowe wzor- cowe	17
-----	--	----

6. Ewidencja przystrzeliwania.

56.	Protokoły przystrzeliwania	17
57.	Prowadzenie protokółów	17
58.	Przechowywanie protokółów	17

7. Warunki szczegółowe.

59.	Lekki karabin maszynowy „Maxim“ wz. 08/15, 08/18 i lekki karabin maszynowy „Bergmann“	17
60.	Ręczny karabin maszynowy „Chauchat“	18

ROZDZIAŁ C.

PRYZSTRZELIWANIE CIĘŻKICH KARABINÓW MASZYNOWYCH.

1. Wskazówki ogólne.

61.	Ogólne warunki przystrzeliwania	19
-----	---	----

2. Przygotowanie broni i amunicji.

62. Czyszczenie broni	19
63. Badanie broni	19
64. Wybór amunicji	20

3. Obsługa.

65. Obsługa	20
-----------------------	----

4. Przeprowadzenie przystrzeliwania.

66. Postawa	20
67. Zachowanie się strzelca	20
68. Zmęczenie strzelca	20
69. Odległość przystrzeliwania i punkt celowania	20
70. Okopywanie podstaw karabinów	20
71. Serja na osadzenie podstawy	21
72. Zmiana podstawy karabina	21
73. Przystrzeliwanie luf właściwych i zapasowych	21
74. Długość seryj, ilość strzałów	22
75. Sposób badania rozrzutu	22
76. Postępowanie w wypadkach wątpliwych i w wypadku wyników ujemnych	22
77. Zacięcia i niewypały	22
78. Zmiany w przyrządach celowniczych i powtórne przystrzeliwanie	22

5. Ciężkie karabiny maszynowe wzorcowe.

79. Ciężkie karabiny maszynowe wzorcowe	22
---	----

6. Ewidencja przystrzeliwania.

80. Protokoły przystrzeliwania	22
81. Prowadzenie protokołów	23

82. Przechowywanie protokółów	23
---	----

7. Warunki szczegółowe.

83. Karabin „Maxim“ wz. 08	23
84. Karabin „Hotchkiss“ wz. 25	23
85. Karabin „Hotchkiss“ wz. 1914	23
86. Karabin „Schwarzlose“ wz. 7/12	24

ROZDZIAŁ A.

PRYZYSTRZELIWANIE KARABINÓW (KARABINKÓW) I AMUNICJI.

1. Wskazówki ogólne.

Przystrzeliwanie broni odbywa się:

1) w wypadku dokonania zmiany lub na-
prawy:

- a) przyrządów celowniczych,
- b) łoża (poważniejsze naprawy we-
wnętrznych ścian),

2) w razie stwierdzonej wadliwości strzału,

3) na początku wyszkolenia nowego rocz-
nika — według uznania dowódcy pododdziału
i stwierdzonej przez niego konieczności przy-
strzelania broni;

4) broń znajdującą się w magazynach
jako zapas przystrzeliwuje się w wypadkach:

- a) oddania jej do użytku bieżącego,
- b) na zarządzenie organów uzbrojenia.

Amunicję do przystrzeliwania w wypad-
kach jak pkt. 2 i 3 czerpie się z kontyngen-
su przeznaczanego na wyszkolenie strzeleckie.

1.
Terminy
przystrzeli-
wania.

2. Do przystrzeliwania należy obierać dni pogodne, bezwietrzne, przy temperaturze powyżej 0° C, aby w ten sposób wpływ chwili ograniczyć do minimum.

3. W praktyce wpływu chwili nie uwzględniamy, chyba, że znajdzie wypadek stałego, wadliwego położenia środków rozrzutów co najmniej trzech karabinów, strzelających jeden po drugim, w krótkim odstępie czasu.

Uwzględnianie wpływu chwili.

Należy wówczas wpływ chwili zbadać, strzelając karabinami wzorcowymi. Średnią ich trzech środków rozrutu, przyjmuje się za wpływ chwili.

2. Przygotowanie broni i amunicji.

4. Broń przeznaczona do przystrzeliwania, powinna być w przeddzień jak najdokładniej oczyszczona i lekko natłuszczona.

Czyszczenie broni.

Bezpośrednio przed przystrzeliwaniem należy lufę wytrzeć do sucha.

5. Rusznikarz obecny przy przystrzeliwaniu przegląda dokładnie broń, zwracając szczególnie uwagę na umocowanie lufy w łożu, czyistość lufy i stan jej przewodu. Bada również szczegółowo przyrządy celownicze, spust i łożo. Dopiero po przeglądzie przez rusznikarza, można broń przystrzeliwać.

Badanie broni.

6. Do przystrzeliwania należy przeznaczać amunicję nową (nie starszą niż trzy lata), najlepszą i pochodzącą z jednej partji wyrobu.

Wybór amunicji.

3. Obsługa.

Do przystrzeliwania należy wyznaczać jedynie strzelców wyborowych, w zasadzie podoficerów.

7.
Wybór
strzelców.

Przystrzeliwanie odbywa się pod nadzorem oficera, wyznaczonego przez dowódcę. Pożądane jest, aby oficer nadzorujący przystrzeliwanie był sam wybitnym strzelcem i w razach wątpliwych, mógł osobiście wypróbować wartość broni.

8.
Nadzór
przystrzeli-
wania.

Przez cały czas przystrzeliwania musi być na strzelnicy obecny rusznikarz w wypadkach jak w § 1 pkt. 1 i 2; natomiast w wypadkach jak § 1 pkt. 3 i 4 obecność rusznikarza jest wskazana, lecz nieobowiązkowa.

9.
Obecność
rusznikarza

4. Przeprowadzenie przystrzeliwania.

Przystrzeliwanie przeprowadza się w postawie siedzącej za stołem, mając oba łokcie oparte, a broń wspartą na worku z piaskiem.

10.
Postawa i
oparcie
broni.

Stół musi być ciężki, z wierzchem nieruchomym, nogami grubymi, aby nie ulegał wstrząśnieniom podczas strzelania. Opis i wymiary stołu podaje § 37. Różnice w wyglądzie i wymiarach stołu są dopuszczalne przy zachowaniu wymienionych powyżej właściwości.

11.
Rodzaj
stołu.

12.
Ustawienie
stołu.

Należy go ustawić tak, aby stał zupełnie pewnie i nieruchomo. W terenie miękkim należy nogi stołu ustawić na darninie i nieco wkopać.

13.
Zachowanie
się strzelca.

Postawa strzelca podczas strzelania musi być pewna i wygodna. Oparcie broni zależy od strzelca, który może do tego celu użyć jednego lub dwóch worków z piaskiem, odpowiednio wypełnionych. Stołek, na którym strzelec siedzi, musi być mocny i nie może się chwiać.

14.
Zmęczenie
strzelca.

Unikać należy zmęczenia strzelca, który po przystrzeleniu dwóch, a najwyżej trzech karabinów, powinien odpocząć.

15.
Odległość
przystrzeli-
wania i
punkt celo-
wania.

Broń przystrzeliwuje się stale na odległość 100 m. Jedynie na strzelnicach, mających odległości w krokach, wynosi odległość przystrzeliwania 100 kroków. W tym wypadku wymiary koła celowniczego, prostokątów i dopuszczalne odchylenia środków rozrzutu, podane w podrozdziale 7, zmniejszyć o $\frac{1}{4}$ -tą, a wysokości punktu zerowego, zamienić na następujące:

karabin „Mauser“ (ciężki karabin maszynowy „Maxim“ 08, lekki karabin maszynowy 08/15 i 08/18, ciężki karabin maszynowy „Hotchkiss“ wz. 25)—22 cm,

karabinek „Mauser“ 14 cm,

karabin „Berthier“, (ciężki karabin maszynowy „Hotchkiss“ wz. 14) 14 cm,

karabinek „Berthier“ (ręczny karabin maszynowy „Chauchat“) 11 cm,

karabin „Mannlicher“ 20 cm,
karabinek „Mannlicher“ (ciężki karabin
maszynowy „Schwarzlose“) 23 cm,

Karabinek „Mossin“ wz. 91/98/25 — 21 cm.

Punktem celowania w czasie przystrzeliwania jest stale spód koła celowniczego. Punktu tego nie wolno zmieniać przez cały czas strzelania.

Strzałów oddaje się 6, z czego pierwszy strzał na rozgrzanie lufy. Strzału tego nie bierze się pod uwagę przy badaniu rozrzutu.

16.
Ilość strza-
łów.

Wynik pięciu dalszych strzałów (2—6) przyjmuje się za podstawę oceny broni.

Po skończeniu przystrzeliwania sporządza się kopję śladów na protokole przystrzeliwania, w myśl § 24, a ślady na tarczy przekreśla się czerwonym ołówkiem i zalepia się.

Ocena wyniku przystrzeliwania polega na określeniu skupienia i dokładności strzelania. Skupienie bada się największą odległością między dwoma krańcowymi ocenianymi śladami; dokładność zaś odchyleniem środka rozrzutu od punktu zerowego tarczy.

17.
Sposób
badania
rozrzutu

Położenie punktu zerowego tarczy jest podane w podrozdziale 7.

W razie stwierdzenia wpływu chwili (§ 3), ocenia się dokładność w ten sposób, że otrzymany środek rozrzutu przenosi się o stwierdzoną wielkość wpływu chwili i tak uzyskany punkt, bierze się za podstawę oceny.

Sposób wykonania przedstawia rys. 1, gdzie A B C oznaczają środki rozrzutów ka-

Protokół
przystrzeli-
wania.

rabinów wzorcowych, W—wpływ chwili, ustalony według § 3, W O — poprawkę wpływu chwili, D E F G H — ślady strzałów ocenianych przy przystrzeliwaniu, a I—ich środek rozrzutu.

Przenosimy punkt I po linii równoległej do linii W O w kierunku do W O o wielkość równą odcinkowi W O. — Tak uzyskany punkt P jest poprawionym środkiem rozrzutu, miarodajnym dla oceny dokładności broni (O oznacza punkt zerowy, patrz podrozdział 7).

18. **Postępowanie w wypadkach wątpliwych.** Jeżeli jeden ślad wyraźnie odchylony miałby spowodować dyskwalifikację karabina, należy oddać jeszcze jeden strzał i rozrzut ponownie zbadać.

W ten sam sposób należy postępować w wypadku niewypału lub wypału spóźnionego.

19. **Zmiany w przyrządach celowniczych.** Jeżeli środek rozrzutu karabina leży poza granicami dozwolonego odchylenia dla danej broni, należy go przez odpowiednią zmianę muszki względnie jej przesunięcie doprowadzić do położenia normalnego.

Odchylenie wszerek usuwa się przez odpowiednie przesunięcie muszki w jej podstawie.

Odchylenie wzwyż usuwa się przez odpowiednią zmianę muszki, np. normalnej na wysoką, lub niskiej na normalną.

Dopuszczalne granice odchylen podaje podrozdział 7. Zmianę muszki, względnie jej przesunięcie może wykonać tylko rusznikarz. Piłowanie muszek jest niedozwolone.

Po zmianie lub przesunięciu muszki, przystrzeliwuje się karabin ponownie w tym samym dniu i przy pomocy tego samego strzelca, w możliwie najkrótszym odstępie czasu, między pierwszym a powtórным przystrzeliwaniem.

20.
Przystrzeli-
wanie
powtórne.

Karabiny dające ślady nie okrągłe, lecz owalne lub skośne, należy usunąć z użytku bieżącego i zatrzymać w magazynie oddziału do decyzji organów uzbrojenia.

21.
Dyskwalifi-
kacja broni.

5. Karabiny wzorcowe.

Każdy pułk (oddział równorzędny) posiada 5 karabinów wzorcowych. Karabiny wzorcowe wydają pułkom składy broni.

22.
Zaopatrze-
nie w kara-
biny wzor-
cowe.

Należy prowadzić ściśle wykazy ilości strzałów oddanych z karabina wzorcowego, zapisując je w protokołach przystrzeliwania. Po oddaniu z karabina wzorcowego 1.000 strzałów, należy go zbadać, przez porównanie jego rozrzutu z rozrzutami innych karabinów wzorcowych.

23.
Ewidencja
strzelań z
karabinów
wzorc-
owych.

Karabin wzorcowy, z którego oddano 4.000 strzałów, przestaje być karabinem wzorcowym; należy go dalej używać jako karabina zwykłego.

6. Ewidencja przystrzeliwania.

Po skończonem przystrzeliwaniu wrysuje się ślady strzałów do protokołu. Pro-

24.
Protokoły
przystrzeli-
wania.

tokół o wymiarach 30 cm na 20 cm zawiera rysunek tarczy, służącej do przystrzeliwania danego rodzaju broni w podziałce: 1:10. Wzór protokołu podaje rys. 2.

25.
Prowadze-
nie proto-
kółów.

U góry protokołu wpisuje się datę przystrzeliwania, rodzaj broni, miejsce wyrobu i numer broni, nazwisko strzelca i oficera nadzorującego przy przystrzeliwaniu; dalej temperaturę i stan pogody, wielkość skupienia i odchylenia środka rozrzutu w górę i w dół, względnie w prawo i w lewo.

W uwagach zaznacza się użyteczność broni.

Ślady strzałów wrysowuje się w rysunek tarczy, oznaczając jedynie ślady oceniane.

Protokół podpisuje oficer nadzorujący przystrzeliwanie.

W razie konieczności przesunięcia, względnie zmiany muszki (§ 19), wpisuje się wynik powtórnego przystrzeliwania (§ 20) do tego samego protokołu.

Ślady powtórnego przystrzeliwania znaczy się w protokole czerwonym atramentem i zaznacza w rubryce „Uwagi”.

26.
Przechowy-
wanie pro-
tokółów.

Wypełnione protokoły porządkuje się według numerów karabinów i rodzaju broni i przechowuje się przez dwa lata; po upływie dwu lat niszczy się je, z wyjątkiem protokołów przystrzeliwania karabinów wzorcowych.

W razie zmiany ewidencji broni (np. przy oddaniu broni do innego oddziału), wydaje się protokół przystrzeliwania.

Specjalnej księgi przystrzeliwania broni nie prowadzi się.

7. Warunki szczegółowe.

Tarcza: rysunek 3.

Wysokość punktu zerowego (od spodu koła celowniczego): 27 cm.

Celownik: 400 m.

Wymagane skupienie: 25 cm.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego, wwyż: do 8 cm, wszerek: do 8 cm.

Tarcza: rysunek 4.

Wysokość punktu zerowego: 17 cm.

Celownik: 300 m.

Wymagane skupienie: 25 cm.

Dopuszczalne odchylenia środka rozrzutu od punktu zerowego: wwyż: do 10 cm, wszerek: do 10 cm.

Warunki jak dla karabina „Mauser“ wz. 98 (jak w § 27), z tą różnicą, że wymagane skupienie wynosi 38 cm.

Warunki jak dla karabinka „Mauser“ wz. 98 (jak w § 28), z tą różnicą, że wymagane skupienie wynosi 38 cm.

27.

Karabin
„Mauser“
wz. 98.

28.

Karabinek
„Mauser“
wz. 98.

29.

Karabin
„Mauser“
wz. 98 (wy-
rób niemiec-
ki).

30.

Karabinek
„Mauser“
wz. 98 (wy-
rób nie-
miecki).

31. Karabin „Berthier“ wz. 16, wz. 15 i karabin „Lebel“ wz. 86/93. Tarcza: rysunek 5.
Wysokość punktu zerowego: 18 cm.
Celownik: 250 m.
Wymagane skupienie: 30 cm.
Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego, wznwyż: do 8 cm, wszerek do 8 cm.
32. Karabinek „Berthier“ wz. 16, wz. 92 i karabinek „Lebel“ wz. 86/93. Tarcza: rysunek 6.
Wysokość punktu zerowego: 14 cm.
Celownik: 200 m.
Wymagane skupienie: 30 cm.
Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego, wznwyż: do 10 cm, wszerek do 10 cm.
33. Karabin „Mannlicher“ wz. 95. Tarcza: rysunek 7.
Wysokość punktu zerowego: 21 cm.
Celownik: 300 kroków.
Wymagane skupienie: 38 cm.
Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego, wznwyż: do 10 cm, wszerek do 8 cm.
34. Karabinek „Mannlicher“ wz. 95. Tarcza: rysunek 8.
Wysokość punktu zerowego: 24 cm.
Celownik: 300 kroków.
Wymagane skupienie: 38 cm.
Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego, wznwyż: do 10 cm, wszerek do 10 cm.
35. Karabinek „Mossin“ wz. 91/98/25. Tarcza: rysunek 9.
Wysokość punktu zerowego: 29 cm.
Celownik: 400 m.

Wymagane skupienie: 38 cm.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego, wwyż: do 15 cm, wszerek: do 15 cm.

8. Przysztrzelywanie amunicji.

Przysztrzelywania amunicji mogą dokonywać wyłącznie organa służby uzbrojenia.

Jeżeli w czasie strzelań okażą się wady amunicji, jak:

wypał opóźniony,
pęknięcie podłużne łuski,
pęknięcie szyjki,
wypadnięcie lub wciśnięcie kowadełka,
wypadnięcie pocisku,
wypadnięcie spłonki,

lub też wady, które przez porównanie z uży-
ciem dobrej broni i innej partji amunicji
stwierdzono bezsprzecznie, jako pochodzące
z winy amunicji, a mianowicie:

niewypały,
urwanie dna łuski,

lub wreszcie wady, wynikłe z wadliwego prze-
chowywania amunicji, a mianowicie:

zaśniedzenie łusek
i zardzewienie pocisków

jeżeli wady te powtarzać się będą systema-
tycznie, dowódca oddziału składa natychmiast
po dokonany przysztrzelowaniu meldunek wła-
ściwemu organowi uzbrojenia, z podaniem
dokładnego opisu zauważonych wad amunicji.

36.

Ogólnie o
przysztrze-
liwaniu amu-
nicji.

Do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez kompetentny organ uzbrojenia, nie należy używać do strzelania amunicji zakwestjonowanej.

9. Opis stołu do przystrzeliwania.

37.
Dane licz-
bowe.

Stół jest zrobiony z twardego drzewa. Ma następujące wymiary:

- wysokość stołu 80 cm,
- długość wierzchu 80 cm,
- szerokość wierzchu 52 cm,
- grubość wierzchu 3 cm,
- największa odległość nóg 60 cm,
- najmniejsza odległość nóg 45 cm.

Inne szczegóły budowy stołu — patrz rysunek 10.

ROZDZIAŁ B.

PRYZYSTRZELIWANIE LEKKICH I RĘCZNYCH KARABINÓW MASZYNOWYCH.

1. Wskazówki ogólne.

Terminy przystrzeliwania, wybór dni do przystrzeliwania i uwzględnianie wpływu chwili jak w § 1, 2, 3, z tem, że oprócz wymienionych w § 1 wypadków przystrzeliwania przeprowadza się również i w wypadku poważniejszych napraw mechanizmu, a w szczególności komory zamkowej, a w broniach o lufach ruchomych i suwadła.

38.
Ogólne warunki przystrzeliwania.

2. Przygotowanie broni i amunicji.

Czyszczenie broni przeprowadza się według przepisów § 4. Po ukończeniu czyszczenia, części wewnętrzne broni dobrze naoliwić. Bezpośrednio przed przystrzeliwaniem należy lufę wytrzeć do sucha.

39.
Czyszczenie broni.

40.
Badanie
broni.

Badanie broni przeprowadza się w myśl § 5 z tą różnicą, że badaniu podlega również i działanie mechanizmu, i że broni działających wadliwie nie wolno przystrzeliwać, lecz należy je wprawdzie oddać do naprawy rusznikarskiej.

41.
Wybór amu-
nicji.

Wybór amunicji jak w § 6. Ponadto taśmy (magazynek) należy starannie dobierać i przepisowo nabijać (taśmować).

3. Obsługa.

42.
Wybór
strzelców.

Do przystrzeliwania wyznaczać jedynie strzelców wyborowych (§ 7), szczególnie dobrze obeznanych z daną bronią.

43.
Nadzór
przystrzeli-
wania i
obecność
rusznikarza.

Jak w § 8 i 9.

4. Przeprowadzenie przystrzeliwania.

44.
Postawa.

Przystrzeliwanie przeprowadza się w postawie leżącej: nóżki lekkiego karabina maszynowego (ręcznego karabina maszynowego) ostrogami wbite w ziemię i silnie unieruchomione.

45.
Zachowanie
się strzelca.

Postawa strzelca podczas strzelania musi być pewna i wygodna. W czasie strzelania należy kolbę broni dokładnie i mocno docisnąć do ramienia.

Unikać zmęczenia strzelca, postępując według § 14.

46.
Zmęczenie strzelca.

Jak w § 15.

47.
Odległość przystrzeliwania i punkt celowania.

Strzałów oddaje się 25; strzelanie odbywa się krótkimi serjami. Długość seryj dla każdej broni osobno podaje podrozdział 7.

48.
Długość seryj, ilość strzałów.

Ocena wyników przystrzeliwania polega na określeniu skupienia i dokładności strzałów. Skupienie mierzy się ramką, której wymiary podaje dla każdej broni podrozdział 7.

49.
Sposób badania rozrzutu.

Przy ocenie skupienia odrzuca się 5 najbardziej odchylonych strzałów, biorąc jako podstawę oceny jedynie skupienie 20-tu najbliższych sobie leżących śladów.

Dokładność określa się w sposób podany w § 17. Przy określaniu dokładności uwzględnia się wszystkie 25 strzałów.

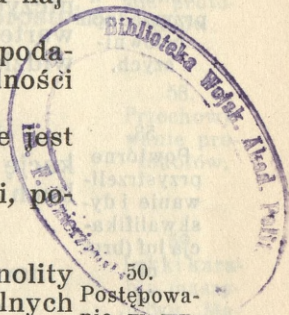
Położenie punktu zerowego podane jest w podrozdziale 7.

W razie stwierdzenia wpływu chwili, postępuje się w myśl § 3 i 17.

Jeżeli uzyskany rozrzut jest niejednorodny i przedstawia dwa, lub więcej oddzielnych zgrupowań śladów, strzelanie należy bezwarunkowo powtórzyć.

Jeżeli środek rozrzutu broni leży poza granicami dozwolonego odchylenia dla danej broni, postępuje się według § 19.

50.
Postępowanie w wypadkach wątpliwych w wypadku wyników ujemnych.

51. Jeżeli podczas strzelania zajdą trzy zacięcia lub niewypały, uzyskany rozrzut jest nieważny i strzelanie należy powtórzyć.

Mniejsza ilość zacięć nie dyskwalifikuje wyniku strzelania, chyba, że dla usunięcia ich trzeba było broń zdjąć ze stanowiska, lub silnie ją poruszyć. W tym wypadku przystrzeliwanie należy przerwać i rozpocząć na nowo. W wypadkach wątpliwych rozstrzyga oficer, dozorujący przystrzeliwania.

Zaszłe zacięcia notuje się w protokole. Niewypały, w liczbie mniejszej niż trzy, uzupełnia się nowymi nabojami w czasie przerwy pomiędzy serjami, co jednak nie może pociągnąć za sobą większej przerwy w strzelaniu.

52. Odnośnie do zmian w przyrządach celowniczych, obowiązują w pełni przepisy, zawarte w § 19, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 54 niniejszego dodatku.

53. Powtórne przystrzeliwanie i dyskwalifikację luf (broni) przeprowadza się w wypadkach i sposobem przewidzianym w § 20 i 21.

54. Jeżeli lekki karabin maszynowy (ręczny karabin maszynowy) znosi, a muszkę ma nieprzesuwalną, broni tej nie należy odrzucać, ale zaznaczyć jedynie błędy w protokole i w metryce broni, pozostawiając broń jako zdatną do strzelania.

5. Lekkie karabiny maszynowe (ręczne karabiny maszynowe) wzorcowe.

Lekkich karabinów maszynowych (ręcznych karabinów maszynowych) wzorcowych — 55.
niema. Lekkie karabiny maszynowe

Jako broń wzorcową w wypadkach, przewidzianych w § 38 należy posługiwać się karabinami wzorcowymi, opisanymi w § 22 i 23. 56.
ręczne karabiny maszynowe wzorcowe.

6. Ewidencja przystrzeliwania.

Wygląd i wymiar protokółów jak w § 24. 56.
Protokóły przystrzeliwania.

Protokóły przystrzeliwania prowadzi się według § 25 z tą różnicą, że zamiast wielkości skupienia, wpisuje się wymiary prostokąta rozrzutu. 57.
Prowadzenie protokółów.

Jak w § 26.

58.
Przechowywanie protokółów.

7. Warunki szczegółowe.

Tarcza: rysunek 11.

Wysokość punktu zerowego: 27 cm.

Celownik: 400 m.

Serie: od 6 — 8 strzałów.

Wymagane skupienie: wżwyż 45 cm — 59.
wszerz 60 cm. Lekki karabin maszynowy „Maxim“ 08, 15, 08 18 i lekki karabin maszynowy „Bergmann“

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego:

wzwyż: do 20 cm,
wszerz: do 15 cm.

60.
Ręczny ka-
rabin ma-
szynowy
„Chauchat”.

Tarcza: rysunek 12.

Wysokość punktu zerowego: 14 cm.

Celownik: 200 m.

Serje: od 2 — 4 strzałów.

Wymagane skupienie: wzwyż 55 cm. —
wszerz 65 cm.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzu-
tu od punktu zerowego:

wzwyż: do 20 cm,
wszerz: do 15 cm.

ROZDZIAŁ C.

PRYZSTRZELIWANIE CIĘŻKICH KARABI- NÓW MASZYNOWYCH.

1. Wskazówki ogólne.

Jak w § 38.

61.
Ogólne wa-
runki przy-
strzeliwania.

2. Przygotowanie broni i amunicji.

Czyszczenie broni odbywa się według
§ 39.

62.
Czyszczenie
broni.

Badanie broni przeprowadza się jak
w § 40, ponadto należy również zbadać stan
podstawy ciężkiego karabina maszynowego.

63
Badanie
broni.

Do przystrzeliwania wolno używać je-
dynie podstaw mocnych, niechwiejnych, bez
rozluźnionych urządzeń kierowniczych i ta-
kich, które stanem swym nie mogą wpłynąć
na powiększenie rozrzutu.

64.
Wybór am-
nietej.

Jak w § 41.

3. Obsługa.

65.
Obsługa.

Jak w § 42 i 43.

4. Przeprowadzenie przystrzeliwania.

66.
Postawa.

Przystrzeliwanie przeprowadza się w po-
stawie określonej dla każdej broni w podroz-
dziale 7.

67.
Zachowanie
się strzelca.

Postawa strzelca podczas strzelania musi
być pewna i wygodna.

Po załadowaniu, strzelec wycelowuje
broń, zamyka dokładnie rygle tak, aby nie
poruszyć broni. W czasie strzelania nie wolno
strzelcowi zwisać na tyłcach.

68.
Zmęczenie
strzelca.

Unikać zmęczenia strzelca, stosując się
do § 14.

69
Odległość
przystrzeli-
wania i
punkt celo-
wania.

Jak w § 15.

70.
Okopywa-
nie podstaw
karabinów.

Do przystrzeliwania należy podstawę
ciężkiego karabina maszynowego okopać jak
do ognia pośredniego, podkładając uprzednio
darń pod nóżki. Oficer nadzorujący przy-

strzeliania osobiście kontroluje okopanie podstawy.

Przed przystąpieniem do przystrzeliwania należy oddać serję 15 do 20 strzałów na osadzenie; w razie przystrzeliwania kilku karabinów maszynowych z tej samej podstawy wystarczy jedna wspólna serja na osadzenie podstawy. W tym wypadku jednak zmianę karabina maszynowego należy rskutecznie ostrożnie, by nie poruszyć podstawy. O ile podstawa została poruszona, należy ponownie oddać serję strzałów na osadzenie.

71.

Serja na osadzenie podstawy.

W razie niedostatecznego skupienia należy zbadać podstawę ciężkiego karabina maszynowego i w wypadku stwierdzenia jej wad, przystrzelać karabin maszynowy z innej dobrej podstawy.

72.

Zmiana podstawy karabina.

Jeżeli podstawa jest dobra, lub jeżeli w wypadku zmiany podstawy, uznanej za wadliwą, otrzymano skupienie niedostateczne, należy lufę k. m. określić jako nie nadającą się do użytku.

73.

Lufę właściwą przystrzeliwuje się na skupienie i dokładność; w razie wadliwego położenia środka rozrzutu, przeprowadza się odpowiednią zmianę w przyrządach celowniczych. Lufy zapasowe przystrzeliwuje się dla zbadania skupienia, notując jednak w protokóle przystrzeliwania położenie środka rozrzutu.

Przystrzeliwanie luf właściwych i zapasowych.

74. Wszystkie ciężkie karabiny maszynowe przysstrzeliwuje się przez oddanie bez przerwy strzelaniem zaryglowanym serji 25 strzałów.

75. Badanie rozrzutu wykonywa się według § 49 z tem, że ilość strzałów, które odrzuca my przy ocenie skupienia wynosi 2.

76. Jeżeli uzyskany rozrzut posiada skupienie niedostateczne, postępuje się w myśl § 72. Jeżeli środek rozrzutu leży poza granicami dozwolonego odchylenia dla danej broni, postępuje się w myśl § 19.

77. Jeżeli podczas strzelania nastąpi zacięcie lub niewypał, strzelanie należy przerwać i rozpocząć je na nowo pełną serją 25 strzałów.

78. Jak w § 19, 20, 21.

Zmiany w przyrządach celowniczych i powtórne przysstrzeliwanie.

5. Ciężkie karabiny maszynowe wzorcowe.

79. Jak w § 55.

Ciężkie karabiny maszynowe wzorcowe.

6. Ewidencja przysstrzeliwania.

80. Wygląd i wymiar protokółów jak w § 24.

Protokoły przysstrzeliwania

Protokoły przystrzeliwania prowadzi się według § 57 z tą różnicą, że do protokołu wpisuje się ponadto numer podstawy, z której broń została przystrzelana.

Protokoły prowadzi się dla każdej lufy osobno.

Jak w § 26.

7. Warunki szczegółowe.

Tarcza: rysunek 13.

Wysokość punktu zerowego: 27 cm.

Celownik: 400 m.

Postawa: leżąca, łokcie oparte o ziemię.

Wymagane skupienie: wwyż 30 cm, wszerz: 25 cm.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzu-
tu od punktu zerowego:

wwyż: do 15 cm,

wszerz: do 12 cm.

Jak ciężki karabin maszynowy „Maxim”
08 (§ 83), jedynie postawa siedząca, łokcie
oparte o kolana.

Tarcza: rysunek 14.

Wysokość punktu zerowego: 18 cm.

Celownik: 250 m.

Postawa: siedząca, łokcie oparte o kolana.

Wymagane skupienie, wwyż 35 cm, wszerz: 25 cm.

81.
Prowadze-
nie proto-
kółów.

82.
Przechowy-
wanie pro-
tokółów.

83.
Ciężki ka-
rabin ma-
szynowy
„Maxim”
wz. 08.

84.
Ciężki ka-
rabin ma-
szynowy
„Hotchkiss”
wz. 25.

85.
Ciężki ka-
rabin ma-
szynowy
„Hotchkiss”
wz. 1914.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzu-
tu od punktu zerowego:

wzwyż: do 15 cm,

wszerz: do 12 cm.

86.
Ciężki ka-
rabin ma-
szynowy
„Schwarz-
lose“ wz.
7/12.

Tarcza, rysunek 15.

Wysokość punktu zerowego: 14 cm.

Celownik: 300 kroków.

Postawa: leżąca, łokcie oparte o ziemię.

Wymagane skupienie: wzwyż 30 cm,

wszerz 25 cm.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzu-
tu od punktu zerowego:

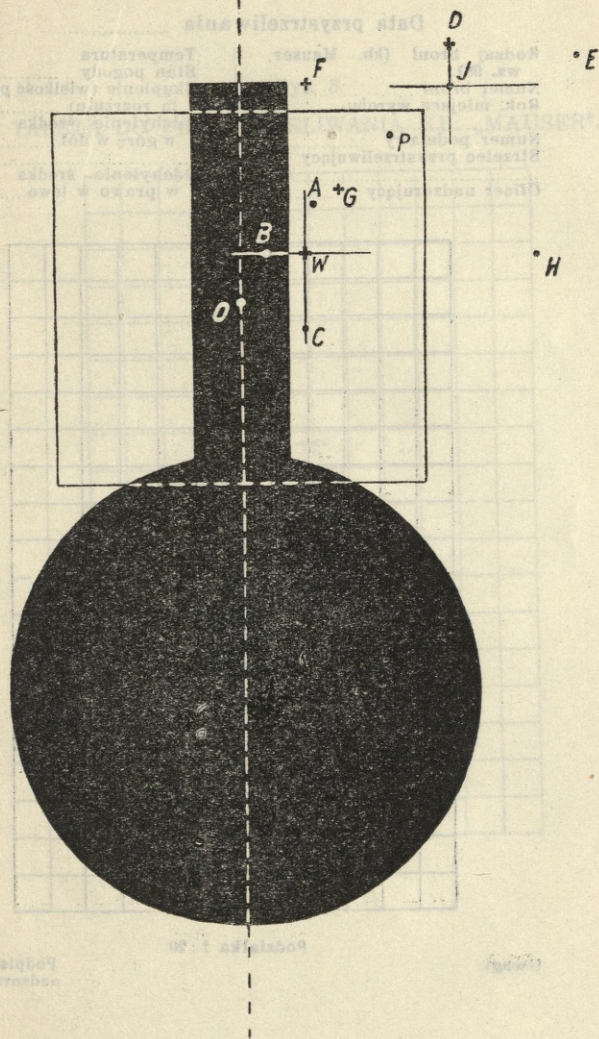
wzwyż: do 15 cm,

wszerz: do 12 cm.

RYSUNKI.

Rys. 1

Rys. 2.

PROTOKÓŁ PRYZYSTRZELIWANIA Nr.

Data przystrzeliwania

Rodzaj broni (kb. Mauser,
wz. 98).

Numer broni

Rok, miejsce wyrobu

Numer podstawy

Strzelec przystrzeliwujący

Oficer nadzorujący

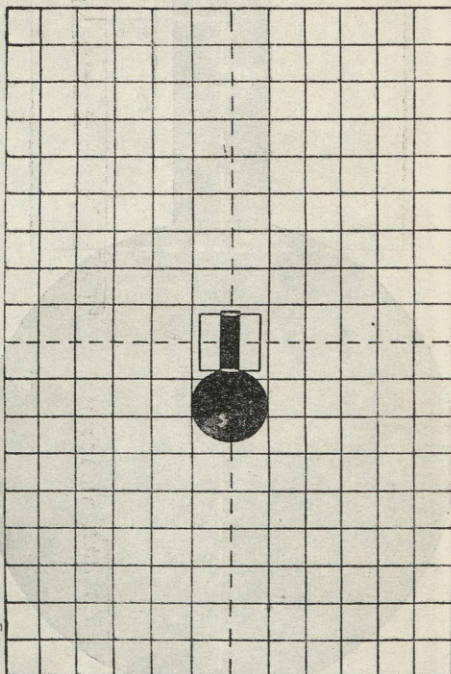
Temperatura

Stan pogody

Skupienie (wielkość prostoką-
ta rozrzutu)

Odchylenie środka rozrzutu
w górę w dół

Odchylenie środka rozrzutu
w prawo w lewo

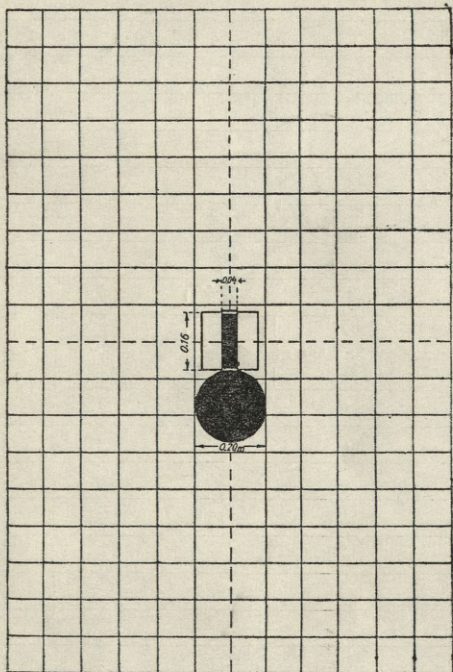
Podziałka 1:20

Uwagi:

Podpis oficera
nadzorującego

Rys. 3.

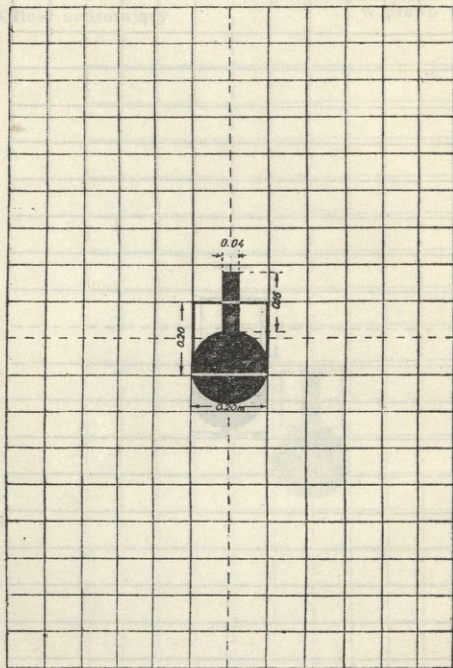
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA KB. „MAUSER”.

Podziałka 1 : 20.

Rys. 4.

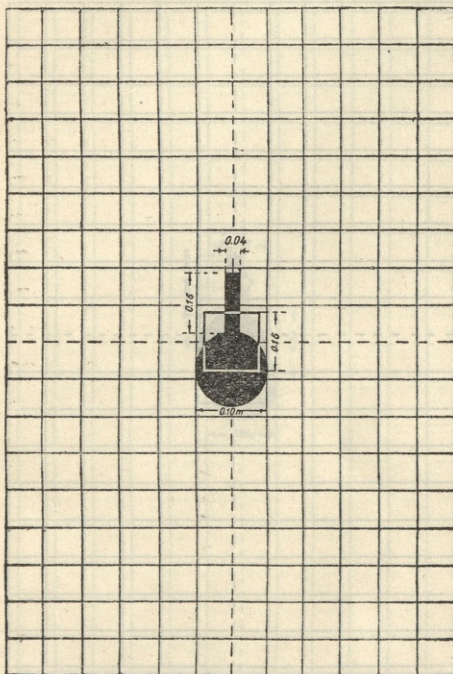
TARCZA DO PRYZYSTRZELIWANIA KBK. „MAUSER“.

Podziałka 1 : 20.

Rys. 5.

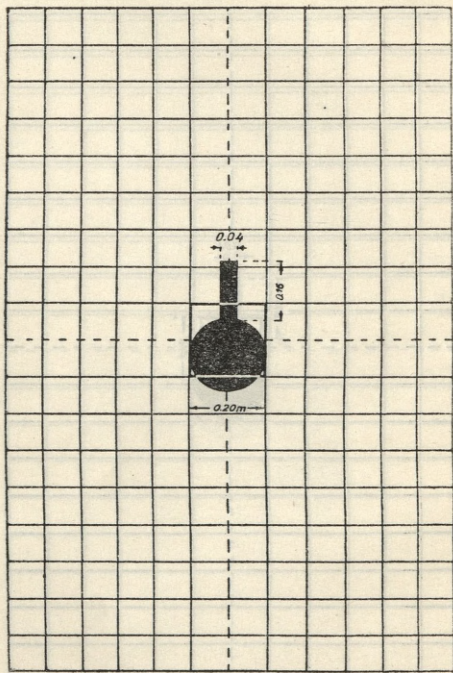
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA KB. „BERTHIER”
I „LEBEL”.

Podziałka 1 : 20.

Rys. 6.

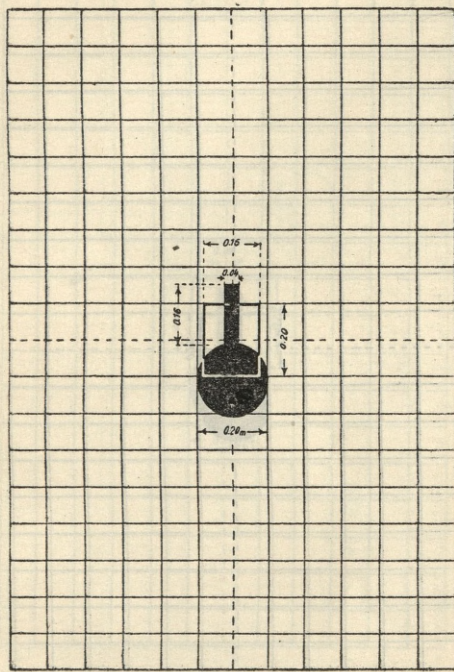
TARCZA DO PRYZYSTRZELIWANIA KBK. „BERTHIER”.

Podziałka 1 : 20.

Rys. 7.

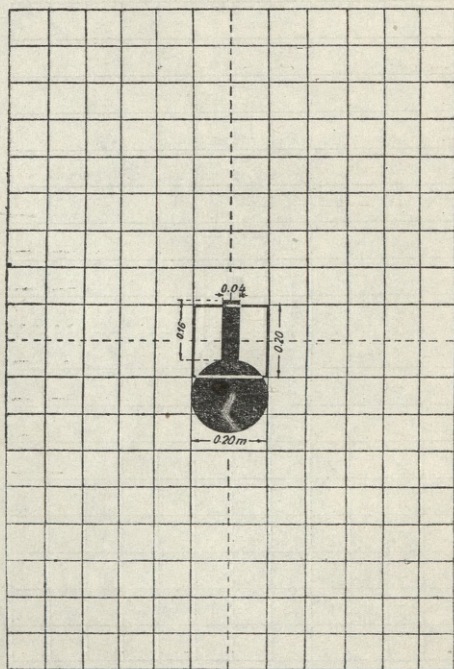
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA KB.
„MANNLICHER“.

Podziałka 1 : 20.

Rys. 8.

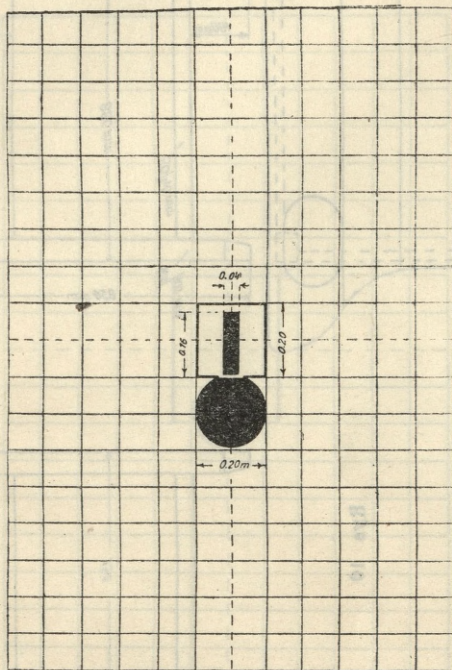
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA KBK.
„MANNLICHER“.

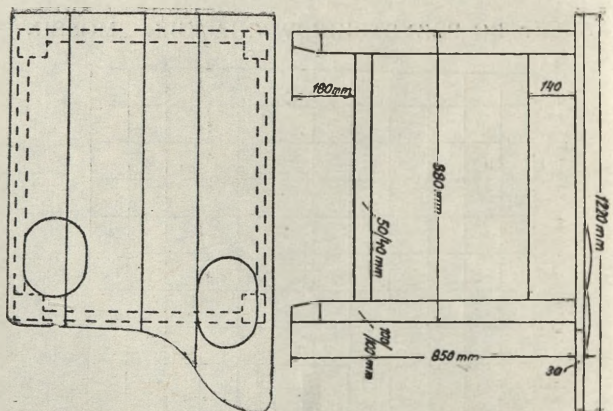
Podziałka 1 : 20.

Rys. 9.

TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA KBK. „MOSSIN”.

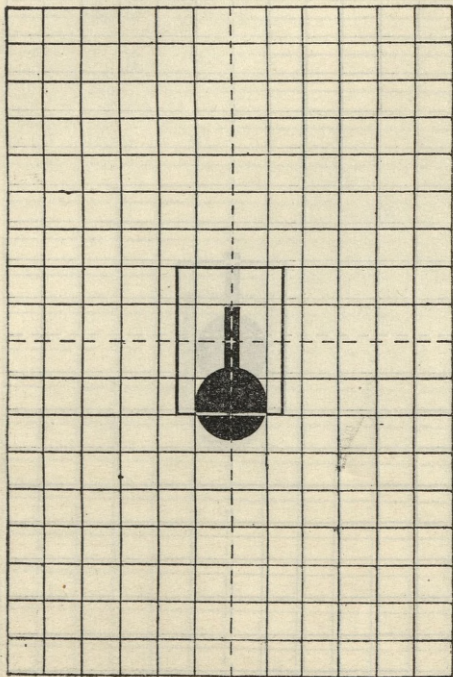
Podziałka 1 : 20

Rys. 10.

Rys. 11.

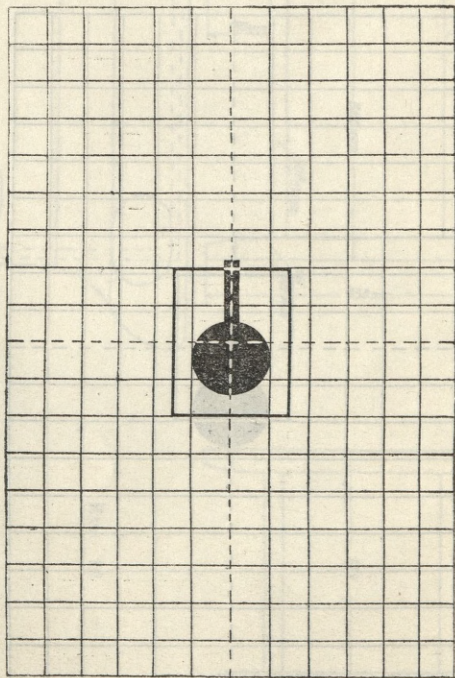
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA L.K.M. „MAXIM”
08/15 I 08/16 I L.K.M. „BERGMANN”.

Podziałka 1 : 20

Rys. 12.

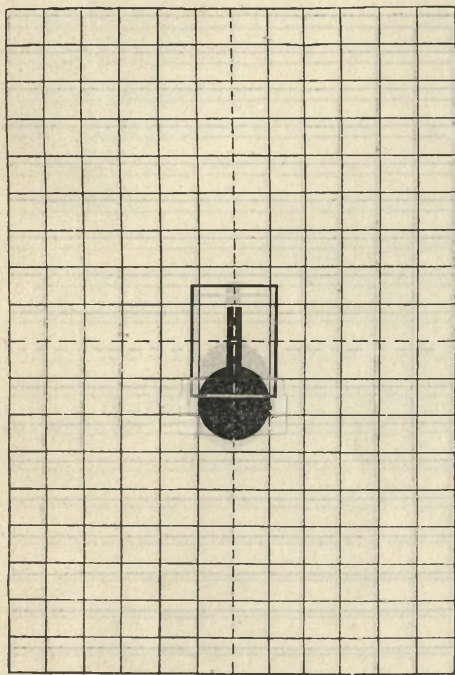
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA R. K. M.
„CHAUCHAT“.

Podziałka 1 : 20.

Rys. 13.

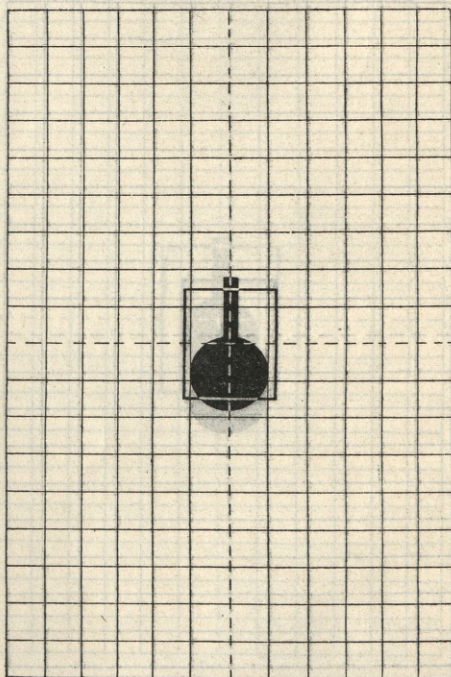
TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA C.K.M. „MAXIM“.

Podziałka 1 : 20,

Rys. 14.

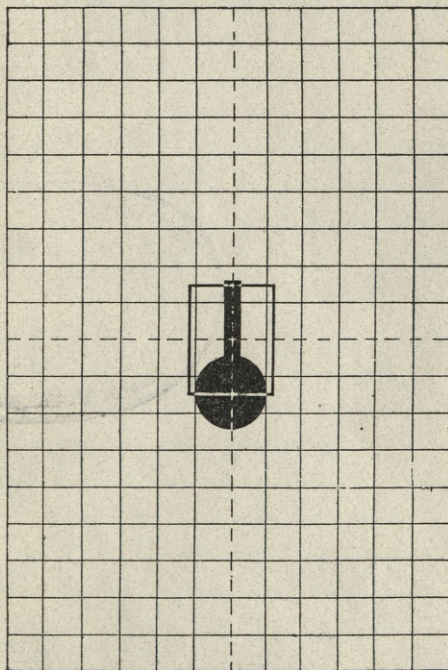
TARCA DO PRZYSTRZELIWANIA C.K.M.
„HOTCHKISS“.

Podziałka 1 : 20.

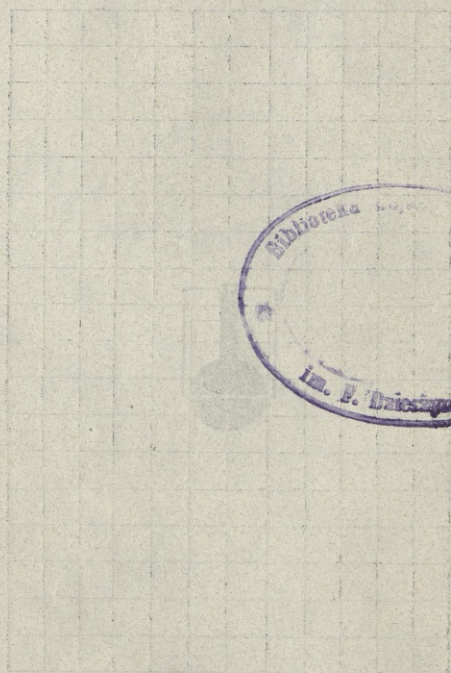
Rys. 15.

TARCZA DO PRZYSTRZELIWANIA C.K.M.
„SCHWARZLOSE“ 7/12.

Podziałka 1 : 20.

BY THE
LIBRARY OF THE
NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

Copyright 1900

R 75/29.

5558

13875

1